

Andragende om, at der maa ske nogle Forandringer i visse Bestemmelser i Communallovgivningen der. Jeg seer ikke Muligheden heraf, og fordi jeg ikke seer den, faaer jeg en endnu større Usikkerhed om, hvorledes Fællesforfatningen vil stille sig; jeg veed ikke, om Fællesforfatningen vil nærme sig mere til den politiske Charakter, som ligger i den danske Grundlov, eller til den Charakter, som er udtrykt i den slesvigiske Forfatning. Derfor er det endnu mindre muligt, at man kan berolige sig ved Tillid til Regjeringens gode Hensigter med Hensyn til Fællesforfatningen, thi jeg troer ikke, at Regjeringen kan være særdig i nogen Henseende med sine Grundtanter, angaaende Fællesforfatningen, og til Grundtanter, som ikke ere særdige, kan jeg ikke have Tillid, saameget mere som jeg jo ikke engang veed, om dette Ministerium vil komme til at udføre disse Grundtanter. Det er ingenlunde min Mening, — og her siger jeg Noget, som vistnok vil vække Anstod hos Mange, — at jeg i den haarde Udviklingskamp, som vi gaae imøde — thi det er en haard Kamp — eensidigt vilde sætte mig paa den danske Grundlovs Standpunct, saaledes at jeg skulde sige; at den skal i Alt eller endog blot i alt Væsentligt afgive Maalestokken for Fællesforfatningen, men jeg vil have, at man skal arbejde hen paa en saadan Udførelse, hvorved noget virkeligt Heelt kan komme frem, saa at man baade gjør et Skridt fremad paa den ene Side, og maa skee gaaer lidt tilbage paa den anden Side, for at faae en saadan Fællesforfatning, der dog kan beherske de forskjellige Nuancer, der altid vilde blive tilbage, imedens jeg anseer det for aldeles umuligt at faae en Fællesforfatning, der virkelig kan beherske complet modsatte politiske Systemer i de enkelte Landsdele. Det er dette, der, foruden hvad jeg har talt om de Fordringer, den danske Rigsdag maa gjøre, forinden den afleverer den nu gjældende Grundlov, gjør mig det aldeles nødvendigt, at jeg maa tænke mig Fællesforfatningen først bekendt.

Men der hører Mere til. Jeg maa i Følge heraf tænke mig Fællesforfatningen tidligere bekendt; thi jeg troer ikke engang, at man kan sige, at det er nok, at den sidste danske

Rigsdag, der skal vedtage de endelige Modificationer i Specialforfatningen, bliver forinden bekendt med Fællesforfatningen; thi, da vil ikke det være tilstede, som jeg har sagt maa være tilstede, nemlig en Bearbejdelse af Specialforfatningen under Hensyn til Fællesforfatningen, og det er det, jeg anseer som det Gæste, der kan føre til et endeligt Resultat, hvorved det danske Monarchie som en Heelhed kan blive opretholdt, og da dette er min Hovedmening, skal jeg ikke dvæle længere ved andre Omstændigheder, der kunne komme i Betragtning. Jeg vil derfor ikke udtale, at jeg med den største Agtelse for de enkelte Medlemmer af Ministeriet ikke kan berolige mig ved, at Sagen, selv om ikke disse store Hindringer, som jeg har antydnet, være tilstede, ligger i deres Hænder. Om jeg end ikke faae de uhyre Vanskeligheder, der ligge i at forene den danske og den slesvigiske Specialforfatning, om jeg end erkjendte, at Ministeriet havde frie Hænder, maatte jeg dog for det Første sige, at jeg ikke vidste, om dette Ministerium vilde vedblive at bestaae — det veed jo Ingen af os Alle, — og dernæst maatte jeg sige, at jeg selv med den bedste Villie ikke kan berolige mig herved. Om jeg endogsaa har den største personlige Belvilie og Agtelse for Ministeriets Medlemmer, er der dog et Hovedpunct, hvorom den danske Rigsdag maatte have en endelig Afgjørelse for sig og ikke blot en ministeriel Udtalelse, men noget Mere, den maatte have en fuldkommen Tilstræking, — nemlig, at Fællesforfatningen virkelig blev en Fællesforfatning, hvor de 3 Landsdele i fuldkommen Ligeberettigelse smeltede sammen i hele Monarchiet, hvor Forskjellen mellem dem ophørte saa, at man ikke kunde tale om dem som forskjellige Dele, eller gøre Forskjellen imellem dem gjældende, men at man tog Befolkningen som et Hele og derfor gav Befolkningen eens Ret; heraf følger, at den større Befolkning maatte faae sin naturlige Ret, det vil sige ikke større Ret, som en enkelt Bestanddeel, men saa at man holdt sig simpelt hen til Beboernes Antal. Det nytter ikke at skjule det, hvorfor skal man omgaae at omtale det? Man kan være en hæderlig Mand og have en aldeles modsat politisk Opfatning, og jeg gjør derfor ingen Indskrænkning i den